

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Tos/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418011103
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8418011103.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.06.2023 v trestnej veci odsúdeného F. A. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti odsúdeného, proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/144/2018 zo dňa 04.04.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného F. A..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, § 419 ods. 1 Tr. poriadku vyslovil, že odsúdený F. A., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/144/2018 zo dňa 14.02.2019 vo výmere dvoch rokov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona odsúdeného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený sťažnosť, ktorú do dňa rozhodovania krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd v posudzovanej veci správne zistil, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok boli obžalovaní F. A. a F. J. uznaní vinnými z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, za čo bol obžalovanému F. A. uložený podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, s použitím § 50 ods. 1 Tr. zákona bol výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere štyroch rokov. Keďže rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2019, skúšobná doba podmieneného odsúdenia mala plynúť od 15.02.2019 do 15.02.2023. Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona totiž skúšobná doba podmieneného odsúdenia začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby. Keďže teda odsúdený bol vo výkone trestu v inej veci od 30.04.2022 do 30.08.2022, skúšobná doba potom uplynula až 15.06.2023. Podľa § 63 ods. 4 Tr. poriadku lehota určená podľa rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

Správne okresný súd poukázal na ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3, ods. 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestu odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť mu doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3, ods. 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v ods. 1.

Podľa § 50 ods. 5 Tr. zákona, ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 bez toho, žeby odsúdený mal na tom vinu, má sa zato, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Tr. zákona, rovnako sa má zato, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa ods. 4 bez toho, žeby odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v tejto lehote trestné stíhanie pre iný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe.

Vo všetkých smeroch je potrebné konštatovať, že podľa § 418 ods. 1 Tr. poriadku súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadanie na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného. Pred vydaním rozhodnutia si súd vždy vyžiada z registra trestov odpis z registra trestov odsúdeného, od útvaru policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyť, správu o tom, či sa nevedie proti nemu trestné stíhanie a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok. Podľa § 418 ods. 2 Tr. poriadku, zisťovaním podľa ods. 1 predseda senátu poverí probačného a mediáčného úradníka.

Správne Okresný súd Prešov konštatuje, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 7T/61/2021 zo dňa 09.03.2022 bol odsúdený uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil dňa 28.02.2021 v Kežmarku v obchodnom dome TESCO, keď odcudzil alkohol v sume 15,99 eur a skutku sa dopustil napriek tomu, že dňa 19.12.2020 bol postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku. Za to bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Aj keď už aj z tohto dôvodu by bolo možné uvažovať o tom, že obžalovaný nevedel v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia riadny život, krajský súd poukazuje nato, že okresný súd sa vôbec nezaoberal tým, či odsúdený nespáchal v skúšobnej dobe priestupok. Za týmto účelom krajský súd, keďže ide už o druhé rozhodovanie v tej istej veci, si vyžiadal výpis z evidencie priestupkov u odsúdeného, pričom zistil, že tento sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil spolu ôsmich priestupkov a to 20.01.2020 proti občianskemu spolunažívaniu, 17.10.2019 proti občianskemu spolunažívaniu, 03.04.2019 a 01.02.2020 priestupku na úseku dopravy, 16.12.2020 krádeže v A., 01.01.2021 porušil zákaz vychádzania, 20.02.2021 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a napokon 29.11.2022 priestupku na úseku dopravy.

Správne postupoval okresný súd v danom prípade, pokiaľ sa pokúsil odsúdeného vypočúť, odsúdený však využil svoje právo a vo veci nevy povedal.

Krajský súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že pri úvahe či podmiennečne odsúdený viedol riadny život, sa nie je možné obmedziť len na zisťovanie či odsúdený nespáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin. Recidíva bude spravidla rozhodujúcim spôsobom svedčiť o tom, že účel podmiennečného odsúdenia nebol dosiahnutý (R19/1976), ale je treba skúmať celý život podmiennečne odsúdeného v skúšobnej dobe (R50/1956, R2/1962, R56/1973). Na rozhodovanie o tom, či sa podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, sa rovnako vzťahuje povinnosť súdu zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie

sú dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre takéto rozhodnutie (R11/1966). Ojedinele menej závažné porušenie podmienok je možné riešiť dohovorom alebo výstrahou.

Krajský súd konštatuje, že vzhľadom nielen na odsúdenie obžalovaného pre prečin spáchaný v skúšobnej dobe, ktorý možno hodnotiť ako menej závažný, ale s poukazom aj na množstvo priestupkov, ktorých sa dopustil či už proti majetku alebo proti občianskemu spolunažívaniu, je treba jednoznačne konštatovať, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život, preto bolo na mieste rozhodnúť o nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd správne odsúdeného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Využil pritom ustanovenie § 48 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého možno zaradiť odsúdeného aj do iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a zato, že v ústave na výkon iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Keďže nebola podaná sťažnosť zo strany prokurátora, krajský súd síce konštatuje, že nie je zrejmé, z akých konkrétnych dôvodov nebol zaradený obžalovaný do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch tento bol vo výkone trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, v dôsledku chýbajúcej sťažnosti prokurátora nebolo možné rozhodnúť v neprospech obžalovaného. Z týchto dôvodov preto krajský súd zamietol sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.